

Charakterystyka Gminy

Położenie

Gmina Igołomia-Wawrzeńczyce położona jest w województwie małopolskim na wschód od Krakowa wzdłuż drogi krajowej nr 79 Kraków-Sandomierz. Gmina od zachodu graniczy z miastem Krakowem, od północy z gminami Koniusza, Proszowice, od wschodu z gminą Nowe Brzesko. Południową granicę gminy stanowi rzeka Wisła na długości 14 km, za rzeką Gmina Niepołomice.

Ogólna charakterystyka gminy

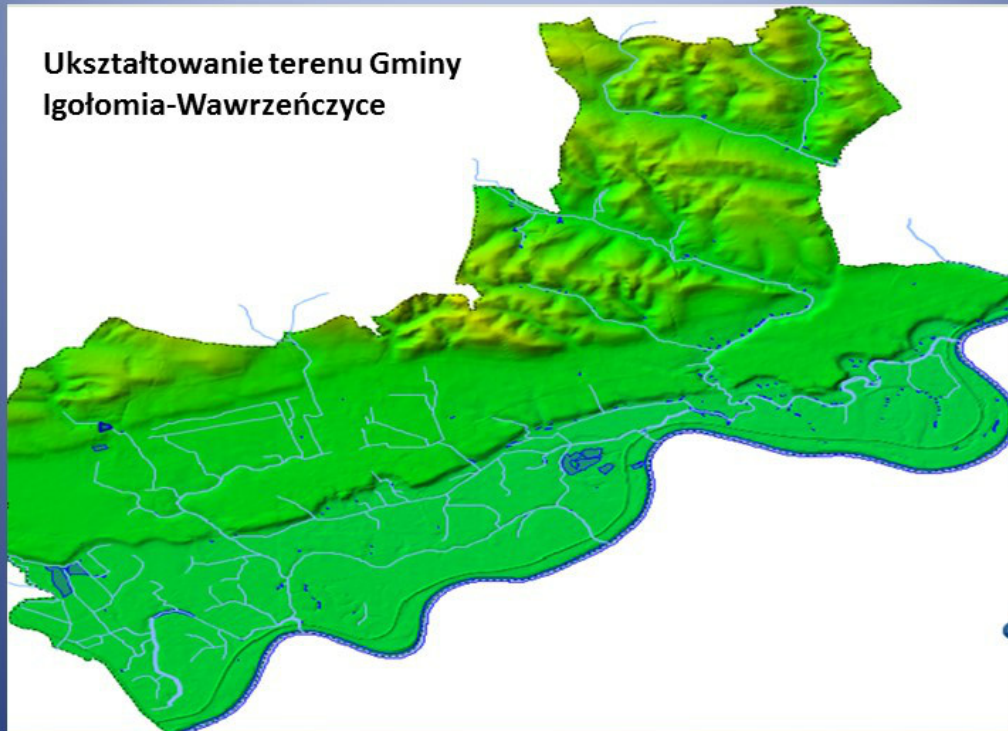

Gmina położona na wschód od miasta Krakowa, stanowi enklawę powiatu krakowskiego
Gmina zajmuje powierzchnię 62,6 km².
Gminę zamieszkuje 7600 osób, gęstość zaludnienia wynosi 120osób/km².

2

Ukształtowanie

terenu

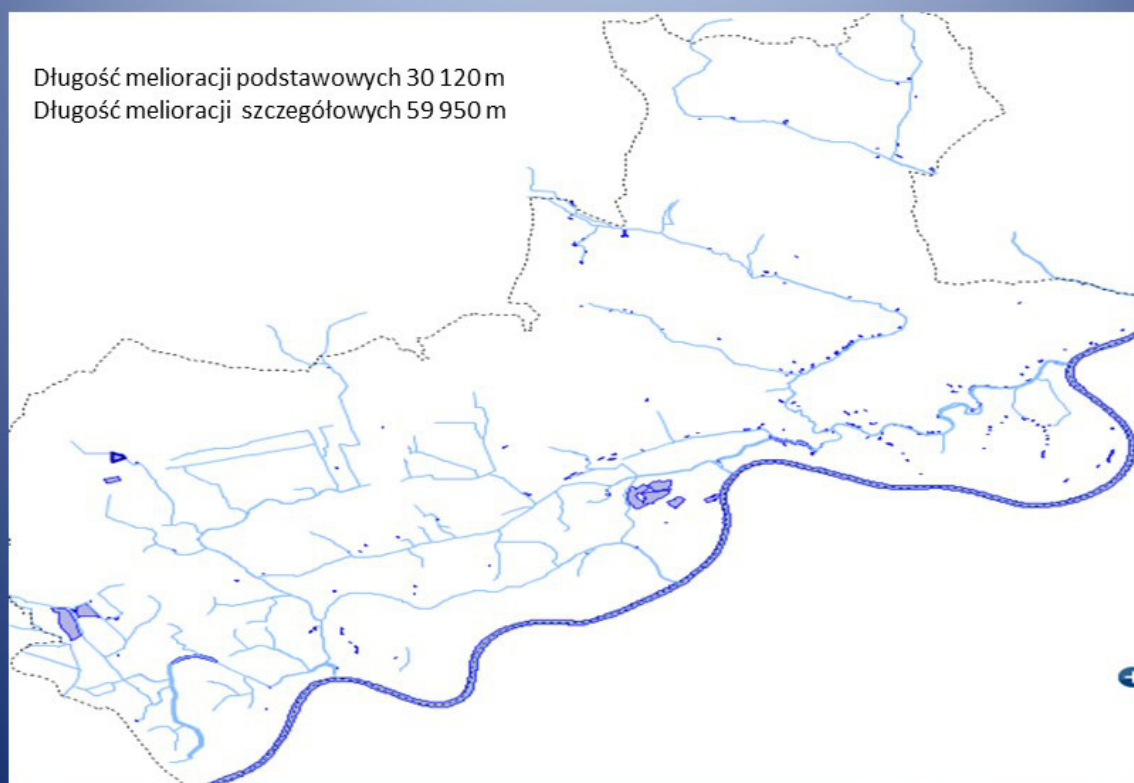

Gmina Igołomia-Wawrzeńczyce wchodzi w skład gmin Powiatu Krakowskiego Ziemskiego oraz Stowarzyszenia Korona Północnego Krakowa – zrzeszające gminy w grupę lokalnego działania.

Ukształtowanie terenu gminy można podzielić na dwa regiony. Południowa część leżąca w dolinie rzeki Wisły ma charakter równinny podzielony dwoma tarasami: pierwszy w dolinie rzeki Wisły, drugi wyżej o 10-20 metrów po którym przebiega droga krajowa. Północna część gminy ma charakter wyżyny z wznoszącymi się pagórkami na wysokość 40-50 m ponad doliny lokalnych cieków. Gmina geograficznie należy do Wyżyna Małopolskiej, głównie do Płaskowyżu Proszowickiego wraz z trasą nadwiślańską. Południowa część gminy stanowi granicę pomiędzy regionem wyżynnym a kotliną podkarpacką.

Hydrologia

System melioracji na terenie Gminy Igołomia-Wawrzeńczyce

4

Sieć rzeczna stanowią potoki stanowiące dopływy rzeki Wisły od zachodu Potok Kościelnicki, Pobiednicki Igołomski, Tropiszowski, Ropotek, Rudnik. Potok Kościelnicki posiada wały cawkowe, pozostałe cieki połączone są w jeden system za pomocą kanałów w dolinie Wisły oraz trzy przepompownie melioracyjne. W przypadku podniesionych stanów wody w korycie rzeki Wisły woda do międzywala przetłaczana jest właśnie przepompowniami.

Ukształtowanie terenu gminy oraz jej położenie w dolinie rzeki Wisły sprzyja zagrożeniu powodziowemu, blisko 1/3 mieszkańców i powierzchni narażona jest na podtopienie w przypadku przerwania obwałowań rzeki Wisły, czy też braku zasilania pompowni.

Roczna suma opadów na tym terenie wynosi 600 mm. W ostatnich latach zaobserwować można anomalie pogodowe polegające na długich okresach susz oraz występowanie nawałnic z obfitymi opadami w krótkim czasie.

Dominuje tu klimat umiarkowanie ciepły, o średniej temperaturze + 6 do + 8 stopni C.

Położenie przy rzece Wiśle powodowało w historii liczne problemy i korzyści. Jednym z problemów była częsta zmiana koryta rzeki. Ze zmianą koryta rzeki wiążą się powodzie. Powodowały one zalewanie gruntów, niszczenie zbiorów, niekiedy zabieranie całych domostw. Mimo tych problemów z Wisłą tereny te od najdawniejszych czasów, aż po dzień dzisiejszy były gęsto zamieszkałe

Gleba i Lasy

W północnej oraz środkowej części gmin dominują gleby bardzo urodzajne – czarnoziemy powstałe na lessach. Gleba ta powstała z roślinności łąkowej i lasowostepowej. W południowej części w dolinie Wisły przewyższają mady rzeczne na piaskach i łąkach, ciężkie gleby ale także urodzajne.

Las w Pobiedniku Małym

Na terenie gminy nie występują lasy poza trzema enklawami w miejscowościach:

Stręgoborzyce – las o powierzchni 3 ha, były ogród przy dworski. Na terenie rosną dwa pomniki przyrody

- Pomnik przyrody – dąb szypułkowy o obwodzie 519 cm,

- Pomnik przyrody – buk pospolity o obwodzie 432

Tropiszów – las brzozowy o pow. 2,48 należący do Państwowego Gospodarstwa Leśnego – Nadleśnictwo Miechów

Pobiednik Mały – las o powierzchni 2,74 pozostałość łągu dębowego porastającego niegdyś całą dolinę Wisły, stanowiący pomnik przyrody na podstawie zał. Nr 1 do Rozp. Nr 7 Wojewody Małopolskiego, Dz. Urz. Woj. Małopolskiego Nr 85, poz. 1086, Kraków, dnia 23 kwietnia 2004 r.

Powierzchnia

Gmina zajmuje powierzchnię 62,6 km².

Ludność

Gminę zamieszkuje 7600 osób, gęstość zaludnienia wynosi 120osób/km².